

ALLGEMEINE EPIDEMIOLOGIE

(Epidemiologia Generală)

Prof. dr. rer. nat. habil. Herbert *Sinnecker*

G. Fischer, Jena, 1971

Cartea conține cursurile ținute de autor la Universitatea Humboldt (Berlin, R. D. Germană), de la organizarea Catedrei de epidemiologie a bolilor infecțioase (1965) și pînă în prezent (1971). Autorul arată dificultatea întemeierii unei discipline în plină dezvoltare, sfera sa de cuprindere fiind tot mai largă, iar ramurile de științe pe care se bazează, dezvoltându-se într-un ritm accelerat.

Teoriile preconizate de *Gromașevski*, *Pavlovski* și *Elkin*, dau posibilitatea autorului să facă abstracții și generalizări — fără considerațiuni etiologice și cauzale —, pentru stabilirea de paralelisme între epidemiologia bolilor infecțioase și a celor neinfecțioase, cu extindere în masă.

Cartea este divizată în patru capitole.

I. Primul capitol tratează noțiunile de bază și obiectul epidemiologiei; se pornește de la punctele de plecare ale manifestărilor epidemice: cazurile sporadice și endemicitatea unor boli contagioase.

Se trece apoi la caracterizarea acestora, prin prezentarea aspectelor epidemice și pandemice, epizootice și panzootice.

II. Capitolul al doilea prezintă importanța și problematica bolilor infecțioase epidemice. Se face o analiză istorico-epidemiologică și se trece la prezentarea morbidității unor boli epidemice în R.D.G. în perioada 1946—1965, arătînd scăderea morbidității prin sifilis, tuberculoză, difterie, febră tifoidă și valorile ridicate la hepatita epidemică și dizenteria bacilară (decî o statistică similară cu cea de la noi).

III. Capitolul trei este consacrat problemelor ecologice și etiologice.

Se analizează evoluția istorică a interrelațiilor: microorganism-macroorganism (gazdă), fenomenele de diferențiere, specializare, adaptare și de variabilitate a celor două categorii de organisme viețuitoare.

Un subcapitol e consacrat analizei receptivității populației.

Alte subcapitole dezvoltă unele probleme de genetică.

Rezervorul de virus este supus unei analize detaliate.

În același capitol mare, în mai multe subcapitole, se prezintă mecanismul de transmitere al agenților patogeni, cel de eliminare din macroorganisme, căile de propagare în mediul extern: infecțiile de contact, transmiterea prin artropode, calea fecal-orală, cea aerogenă și infecțiile iatrogene.

IV. Capitolul patru prezintă formele de manifestare ale proceselor epidemice și epizootice.

Pe baza factorilor geografici sînt analizate așa-numitele „nosoareale”, complexe geografice, naturale și sociale; teritoriile „elementare”, „de nucleu”, marginale etc. Se insistă asupra focarelor enzootice și asupra rolului rozătoarelor și insectelor în menținerea acestor focare.

Capitolul se încheie cu analiza epidemiilor de război și a hospitalismului, precum și prin prezentarea diferitelor aspecte ale periodicității epidemiilor și a tipurilor de epidemii.

Lipsesc din carte indicațiile pentru combaterea și profilaxia bolilor epidemice, dar acest fapt se datorește structurii speciale a învățămîntului de epidemiologie din R.D.G., unde pentru dezinfecție și vaccinări există discipline independente.

Cartea profesorului *Sinnecker* este valoroasă, bine documentată, scrisă într-un stil clar. Iconografia este bogată și convingătoare, tiparul excelent.

dr. L. Boer